

**Aanbieding van het boek “Opvoeden na partnergeweld.
Ondersteuning van moeders en jongeren van diverse afkomst”
door de gemeenten Rotterdam, Amsterdam, Den Haag en Utrecht
aan de staatssecretaris van het ministerie van VWS.**

10 mei 2011

Ik mag vandaag namens de G4 (Rotterdam, Amsterdam, Den Haag en Utrecht) het boek ‘Opvoeden na partnergeweld’ aanbieden aan de staatssecretaris van VWS. Dit onderzoek is een initiatief van de vier grote gemeenten en breed gesteund door het ministerie van Veiligheid en Justitie, het ministerie van VWS, het voormalig ministerie van Jeugd & Gezin, door Stichting Kinderpostzegels Nederland en een breed scala aan ketenpartners in de aanpak van huiselijk geweld. Allen stelden we ons de vraag of we het juiste hulpaanbod hebben voor slachtoffers en getuigen van geweld en of er nog andere maatregelen nodig zijn. Het onderzoek “Opvoeden na partnergeweld” behandelt deze vragen vanuit het cliëntperspectief.

Voor dit onderzoek hebben 100 moeders en 84 kinderen en jongeren gesproken over hun ervaringen met huiselijk geweld en over de hulp die zij hebben gekregen, dan wel hadden gewild. De moeders en jongeren zijn van autochtone, Antilliaanse/Arubaanse, Marokkaanse, Turkse, Surinaams-Hindostaanse, Surinaams-Creoolse en Kaapverdiaanse herkomst. Het gebeurt zelden dat slachtoffers en getuigen van partnergeweld in dergelijk grote getale bereid zijn om voor onderzoeksdoeleinden te spreken over hun leed. Het gaat immers niet om een hulpverleningssetting waarin zij de verwachting hebben dat zij zelf geholpen worden. Maar zij hebben meegewerkt aan dit onderzoek, omdat zij hiermee een bijdrage willen leveren aan het stoppen van huiselijk geweld. De zaal is vandaag gevuld met mensen uit het werkveld. Als we de diverse statistieken met betrekking tot huiselijk geweld moeten geloven, heeft een aanzienlijk deel van deze zaal ook zelf te maken gehad met huiselijk geweld. Ook dat zijn mensen die, evenals de moeders en jongeren in dit onderzoek, de vertaalslag hebben gemaakt naar een maatschappelijke bijdrage aan het voorkomen en aanpakken van huiselijk geweld.

Het zal u dan ook niet verwonderen dat de resultaten van dit onderzoek erop duiden dat een groot deel van het bestaande hulpaanbod overeenkomt met de behoeften van moeders en jongeren. Een kanttekening hierbij is dat veel gewenst hulpaanbod wel bestaat, maar niet altijd aangeboden wordt in het kader van de aanpak van huiselijk geweld. Zo blijkt bijvoorbeeld hulp gericht op emancipatie en

maatschappelijke participatie van groot belang te zijn voor de verdere ontwikkeling van de eigen kracht van moeders, wat van groot belang blijkt bij het doorbreken van de geweldsspiraal.

Maar het onderzoek levert ook andere bevindingen op. Ik noem een prachtige bevinding die eveneens voortvloeit uit de eigen kracht van moeders: zij zoeken hulp in informele kringen, mobiliseren zich in lotgenotengroepen langs etnische lijn en helpen elkaar op allerlei aspecten van hun worstelingen. Deze lotgenotengroepen blijken enorm veel emancipatorische en opvoedkundige waarde te hebben, waarvoor ik graag de aandacht van de zaal vraag.

Het ministerie van VWS vraag ik namens de G4 eveneens aandacht voor de aanbevelingen in dit boek. Met name de behoefte aan een landelijke visie, waardoor bundeling van vele bestaande interventies plaatsvindt, interventies die momenteel niet aangeboden worden in het kader van de aanpak van huiselijk geweld.

Ook vraag ik het ministerie van VWS aandacht voor de aanbeveling om op langere termijn te monitoren of we op de goede weg zijn met de aanpak van Huiselijk Geweld en of de leefsituatie van kinderen die slachtoffer en/of getuige zijn geweest van geweld, er werkelijk op vooruit gaat.

Dan nog een laatste woord aan de zaal: Iedere bezoeker van dit congres krijgt dit boek aangeboden door de vier grote steden. Het boek bevat vele citaten van moeders en jongeren, waardoor de beleving van slachtoffers soms erg dichtbij de lezer komt. Ik wil alle aanwezigen verzoeken dit boek op je bureau te bewaren. Als je in dit veld werkzaam bent, dan vraag je je soms af wat je bijdrage betekent. Soms lijkt je bijdrage een druppel op een gloeiende plaat. Grijp op dat soort momenten naar dit boek, en lees de passages van de moeders, van de jongeren. Ieder van deze personen kunnen we zien als die ene druppel waar je wat voor kunt betekenen. Lees enkele van de citaten, en je weet weer waarvoor je in dit vak werkt!

Met deze woorden wil ik graag staatssecretaris Veldhuizen vragen om dit boek namens het ministerie van VWS aan te nemen.

Anita C. Nanhoe
Onderzoeker GGD Rotterdam-Rijnmond
Projectleider Onderzoek Huiselijk Geweld namens de G4